

International Multidisciplinary
Research Journal

*Indian Streams
Research Journal*

Executive Editor
Ashok Yakkaldevi

Editor-in-Chief
H.N.Jagtap

Indian Streams Research Journal is a multidisciplinary research journal, published monthly in English, Hindi & Marathi Language. All research papers submitted to the journal will be double - blind peer reviewed referred by members of the editorial board. Readers will include investigator in universities, research institutes government and industry with research interest in the general subjects.

Regional Editor

Dr. T. Manichander

Mr. Dikonda Govardhan Krushanahari
Professor and Researcher ,
Rayat shikshan sanstha's, Rajarshi Chhatrapati Shahu College, Kolhapur.

International Advisory Board

Kamani Perera Regional Center For Strategic Studies, Sri Lanka	Mohammad Hailat Dept. of Mathematical Sciences, University of South Carolina Aiken	Hasan Baktir English Language and Literature Department, Kayseri
Janaki Sinnasamy Librarian, University of Malaya	Abdullah Sabbagh Engineering Studies, Sydney	Ghayoor Abbas Chotana Dept of Chemistry, Lahore University of Management Sciences[PK]
Romona Mihaila Spiru Haret University, Romania	Ecaterina Patrascu Spiru Haret University, Bucharest	Anna Maria Constantinovici AL. I. Cuza University, Romania
Delia Serbescu Spiru Haret University, Bucharest, Romania	Loredana Bosca Spiru Haret University, Romania	Ilie Pintea, Spiru Haret University, Romania
Anurag Misra DBS College, Kanpur	Fabricio Moraes de Almeida Federal University of Rondonia, Brazil	Xiaohua Yang PhD, USA
Titus PopPhD, Partium Christian University, Oradea,Romania	George - Calin SERITAN Faculty of Philosophy and Socio-Political Sciences Al. I. Cuza University, IasiMore

Editorial Board

Pratap Vyamktrao Naikwade ASP College Devrukh,Ratnagiri,MS India	Iresh Swami Ex - VC. Solapur University, Solapur	Rajendra Shendge Director, B.C.U.D. Solapur University, Solapur
R. R. Patil Head Geology Department Solapur University,Solapur	N.S. Dhaygude Ex. Prin. Dayanand College, Solapur	R. R. Yalikal Director Managment Institute, Solapur
Rama Bhosale Prin. and Jt. Director Higher Education, Panvel	Narendra Kadu Jt. Director Higher Education, Pune	Umesh Rajderkar Head Humanities & Social Science YCMOU,Nashik
Salve R. N. Department of Sociology, Shivaji University,Kolhapur	K. M. Bhandarkar Praful Patel College of Education, Gondia	S. R. Pandya Head Education Dept. Mumbai University, Mumbai
Govind P. Shinde Bharati Vidyapeeth School of Distance Education Center, Navi Mumbai	Sonal Singh Vikram University, Ujjain	Alka Darshan Shrivastava Shaskiya Snatkottar Mahavidyalaya, Dhar
Chakane Sanjay Dnyaneshwar Arts, Science & Commerce College, Indapur, Pune	G. P. Patankar S. D. M. Degree College, Honavar, Karnataka	Rahul Shriram Sudke Devi Ahilya Vishwavidyalaya, Indore
Awadhesh Kumar Shirotriya Secretary,Play India Play,Meerut(U.P.)	Maj. S. Bakhtiar Choudhary Director,Hyderabad AP India.	S.KANNAN Annamalai University,TN
	S.Parvathi Devi Ph.D.-University of Allahabad	Satish Kumar Kalhotra Maulana Azad National Urdu University
	Sonal Singh, Vikram University, Ujjain	

ग्रामीण विकास आणि महात्मा गांधी

प्रा. तळणीकर एस. जी.

सहा.प्राध्यापक व विभाग प्रमुख, राज्यशास्त्र विभाग, तोष्णीवाल कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, सेनगांव.

प्रस्तावना:

भारतातील ग्रामीण भागाचा विकास हा महात्मा गांधीजींच्या चिंतनाचा उत्कट विषय होता. खेड्याकडे दुर्लक्ष झाल्याने भारताचे दारिद्र्य वाढत गेले या त्यांच्या चिंतनाची आज सर्वांना प्रचिती आल्याशिवाय राहत नाही. भारतातील खेडी भारतीय शहराच्या सर्व गरजा भागवित असतात. पण शहरांनी जेव्हा परदेशी बाजारपेठेचे रूपधारण करून स्वस्त आणि मलमलता माल ग्रामीण लोकांच्या गळ्यात बांधून त्यांना नागविण्यास सुरुवात केली तेव्हापासून भारताचे दारिद्र्य सुरु झाले. ब्रिटीश धोरणामुळे भारतातील कुटीर उद्योग व लघू उद्योग बंद पडले. अनेक लोक बेकार झाले त्यांचा भारतीय ग्रामीण अर्थव्यवस्थेवर फार वाईट परिणाम झाला. याचा गांधीजींनी बारकाईने अभ्यास केला.

स्वयंपूर्ण खेडी:

'खेड्यांकडे चला' हा महात्मा गांधीजींचा वरपांगी नारा नव्हता तर ग्रामसुधारणेचा तो एक सर्वकष मूलमंत्र होता. ब्रिटीशांच्या व्यापार धोरणामुळे खेड्यांच्या अन्नचे धिंडवडे निघाल्याने गुरुदेव रविंद्रनाथ टागोर देखील व्यथित होवून म्हणाले होते की, 'खेडी ही स्त्रियांप्रमाणे आहेत त्यांचे रक्षण करणे म्हणजे मानवजातीचे पोषण करण्यासारखे आहे. शहरांपेक्षा ती निसर्गाला अधिक जवळची असतात, आणि त्यांचा जीवनाशी अधिक निकटचा संबंध असतो.' खेड्यातील उद्योग धंदे बंद पडत गेल्यामुळे खेड्यातील लोक रोजगाराच्या शोधात शहरात आले. खेडी ओस पडत गेली व शहरांची संख्या वाढत गेली. महात्मा गांधीजींच्या मते शहरांनी निव्वळ जगण्याऐवजी त्यांनी शक्तीशाली व समृद्ध व्हावे असे वाटत असेल तर आमची सर्व विचारसरणी ग्रामाभिमुख असावी लागेल असा महात्मा गांधीजींच्या आग्रह होता.

ग्रामस्वराज्य संकल्पना:

महात्मा गांधीजींची स्वराज्याची कल्पना ही ग्राम स्वराज्य अशीच होती. त्यांनी शहराऐवजी ग्रामाचा पुरस्कार केला. आणि 'शहरी किंवा ग्रामीण भारत' यापैकी एकाला निवडण्याचा पर्याय जर कुणीही त्यांच्या समोर ठेवला असता तर त्यांनी ग्रामीण भारत हीच एकमेव भूमिका मान्य केली असती. त्यांच्या मते "आमची खेडी भारताइतकीच जुनी आहेत. शहरे मात्र परकीय सत्तेने बहाल केली आहेत. जेव्हा ही सत्ता विसर्जित होईल तेव्हा खेड्यांना शहरांचे मोताद व्हावे लागेल." त्यांच्या या दुरगामी विचाराकडे डोळे झाक केल्याने स्वातंत्र्योत्तर काळात खेडी कशी उजाड होत गेली हयाचा अनुभव आपण घेत आहोत.

खेड्यांचे सीन:

महात्माजी राजकारणी फार कमी आणि तत्वज्ञानीच फार अधिक होते. भारताच्या निकोप सर्वांगीण विकासाचे त्यांचे स्वप्न पूर्ण होवू शकले नाही. त्यांच्या स्वप्नातील भारत ही स्वप्नील भावना नव्हती तर एक व्यावहारिक कल्पना होती. शहरे त्यांना हिंसक वाटत तर खेडी अहिंसक वाटत आजही त्यांच्या विचारातील वास्तविक प्रखरता जाणवते. आज शहरांचा बोलबाला असून ती खेड्यातील दौलत धुवून नेत आहेत खेड्यांचे शोषण हा एक संघटित हिंसेचा प्रकार होय. आम्हाला जर अहिंसाधिष्ठित स्वराज्य स्थापन करायचे असेल तर त्यात खेड्यांना त्यांचे योग्य स्थान दयावे लागेल. खेड्यांचा नाश म्हणजे भारताचा नाश अशी त्यांची स्पष्ट विचारसरणी होती.

शहरांचा राक्षसी विस्तार झाल्याने शहरात बकालपणा वाढला आहे. परिणामी गुन्हेगारी आणि अनितीने शहरांना अवकळा आली. दुसरीकडे खेड्यांचा न्हास झाल्याने त्यांना मरणकळा आली. स्वावलंबनाच्या पायावर उभ्या असलेल्या सर्व सबळ अशा गावांची त्यांची कल्पना आधुनिक भारताच्या उभारणीस अतिशय उपकारक होती ग्रामोद्योगा शिवाय गावांचे पुर्ननिर्माण होणे शक्य नाही अशी ग्राम विकासाची भूमिका त्यांना अभिप्रेत होती.

खादी ग्रामोद्योग:

गांधीजींच्या मते खादी ही भारतीय जनतेच्या एकात्मतेचे स्वातंत्र्याचे आणि समाणतेचे प्रतिक होय. खादी म्हणजे निव्वळ वस्त्र नव्हे तर त्यांना खादी ही एक जीवन वृत्ती म्हणून अभिप्रेत होती. स्वतःच्या गरजा स्वतःपूर्ण करण्याची ती एक शैली होती. ग्रामोद्योगाचा नाश झाल्याने खेड्यांची बुध्दी आणि तेज नष्ट झाले. असा त्यांचा दृढ समज होता. कोट्यावधी लोकांना सूत कताईने उद्योग दिला असता म्हणून कताईला ते यज्ञ मानायचे सुताच्या प्रत्येक तंतूतून त्यांना ईश्वराचे दर्शन घडायचे ग्रामोद्योगातच त्यांना धर्मदर्शन घडले.

ग्राम स्वयंपूर्ण असण्यावर त्यांचा भर होता. खादीला पर्याय म्हणून पुरक ग्रामोद्योगांची एक शृंखला त्यांना हवी होती. हाताने दळणे, काढणे, कातडी कमावणे साबन कागद, विविध आवश्यक वस्तू बनविणे आणि तेलघान्या चालविण्यावर त्यांचा भर होता. कारण या शिवाय खेडे

स्वयंपूर्ण होवू शकत नसल्याने ग्रामोद्योग त्यांना महत्वाचे वाटत. गावात वस्तू बनविणे आणि ग्रामीण वस्तूच विकत घेणे हाच त्यांचा जीवनधर्म वाटत होता. आदर्श गावातच ते आदर्श भारताचे प्रतिबिंब पाहू इच्छित होते.

चरखा संस्कृती:

चरखा ही व्यापारी स्पर्धेची कैची नव्हती तर शांती निर्माण करणारे ते प्रतिक होते. जनसामान्यांच्या आशा आकांक्षाचे प्रतीक म्हणून चरखाची त्यांनी पूजा बांधली. चरखा गेला पाटोपाठ एकेक ग्रामीण उद्योग लयास गेले. ग्रामीणांची उत्पादक प्रतिमा नष्ट झाली. हात रिकामे झाले. जोडधंदे बसले आणि वाढत्या महागाईने ग्रामीण माणूस होरपळून निघाला, चरखा गेल्याने साधी स्वस्त जीवनशैली गेली आणि भौतिक सुखांच्या पाठीमागे धावणाऱ्या माणसांच्या जीवणात भ्रष्टाचाराला वाव मिळाल्याने सामाजिक जीवन भ्रष्ट झाले.

गोरक्षण:

चरख्या प्रमाणेच गोरक्षण म्हणजे ग्राम जीवन हा त्यांचा मंत्र होता. कृषी विकासाचे गाय हे एक प्रतीक होय. गाईला त्यांनी कामधेणू मानले ते केवळ सनातण विचार म्हणून नव्हे तर भारतीय कृषी व्यवस्थेचा मूलाधार म्हणून भारतीय शेती ही बैला व्दारे कसली जायची गायीमूळे बैल प्राप्त होती. तसेच गायीच्या मल व मुत्रापासून शेती सुपीक बनते भारतीय ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा कणा म्हणून गांधीजींनी गोरक्षणावर भर दिला. मातेच्या दुधानंतर गाईचे दुध बालकांच्या निकोप व सुदृढ वाढीकरता योग्य असणे हाही त्यामागचा आधार होता.

ग्राम सफाई आणि खत:

शेतीचा खर्च रासायनिक खतामूळे मोठया प्रमाणात वाढला आहे. त्यामूळे शेतकऱ्यांच्या दृष्टीने शेती व्यवसाय तोटयाचा बनत चालला आहे. रासायनिक खतावर सबसीडी दिल्याने सरकारलाही आर्थिक ताण सहण करावा लागतो. स्वातंत्र्योत्तर सहा दशकानंतर ही ग्रामीण परिसरातील मलविसर्जणाचा प्रश्न अद्याप सुटलेला नाही. देहधर्म पार पाडतांना स्त्री-पुरुषांची होणारी माणसिक कुचंबना व वाढते प्रदुषण ही चिंतेची बाब आहे. विष्टेचे खत तसेच सांडपाणी केरकचऱ्यातून कंपोष्ट खत निर्माण करण्याची गांधीजींची आग्रही भुमिका होती. महात्मा गांधीजींच्या या विचाराची अमलबजावणी झाली असती तर सेंद्रीय खतामूळे जमीनीचा पोत टिकून उत्पादन वाढले असते. रासायनिक खतावरील खर्च टळला असता. प्रदुषण टळल्याने ग्रामीण आरोग्य सुधारले असते.

महात्मा गांधीजींचा प्रत्येक दृष्टीकोन हा आत्मनिर्भर नागरिक आणि स्वावलंबी समाज निर्माण करणारा होता गांधीजींना अभिप्रेत असलेल्या ग्रामीण विकासामागे त्यांचे स्वतःचे असे अर्थशास्त्रीय सुत्र होते. महात्मा गांधीजींना अपेक्षित असलेली खेडी अस्तित्वात आली तर आज उकिरडे वाटणारी भारतीय खेडी नक्कीच नंदणवने बनतील.

संदर्भ सूचि:

1. माझ्या स्वप्नांचा भारत – म. गांधी नवजीवन ट्रस्ट अहमदाबाद.
2. म. गांधी जसे पाहिले जाणले – विनोबाजी परमधाम प्रकाशन, पवनार.
3. हिंद स्वराज – म. गांधी – जनजीवन ट्रस्ट अहमदाबाद.

Publish Research Article

International Level Multidisciplinary Research Journal For All Subjects

Dear Sir/Mam,

We invite unpublished Research Paper, Summary of Research Project, Theses, Books and Book Review for publication, you will be pleased to know that our journals are

Associated and Indexed, India

- * International Scientific Journal Consortium
- * OPEN J-GATE

Associated and Indexed, USA

- Google Scholar
- EBSCO
- DOAJ
- Index Copernicus
- Publication Index
- Academic Journal Database
- Contemporary Research Index
- Academic Paper Database
- Digital Journals Database
- Current Index to Scholarly Journals
- Elite Scientific Journal Archive
- Directory Of Academic Resources
- Scholar Journal Index
- Recent Science Index
- Scientific Resources Database
- Directory Of Research Journal Indexing

Indian Streams Research Journal
258/34 Raviwar Peth Solapur-413005, Maharashtra
Contact-9595359435
E-Mail-ayisrj@yahoo.in/ayisrj2011@gmail.com
Website : www.isrj.org